

Підсумовуючи вважаю, що розвиток підходів до підготовки облікових фахівців повинен здійснюватись за наступними напрямками, шляхом:

1) формування креативного мислення, що є відмінним від традиційного підходу в підготовці бухгалтерів через превалювання підходу до навчання обліковому процесу через призму його регламентації. Досягнення креативності та системності економічного мислення випускниками спеціальності «Облік і оподаткування» є найпріоритетнішим завданням навчального процесу;

3) забезпечення орієнтації в цифровому просторі, набуття технічних навичок через вивчення технологічних інновацій, їх можливостей та стратегії застосування в діяльності конкретної бізнес-одиниці. Це потребує оволодіння прогресивними професійними бухгалтерськими програмами різного класу та відповідними мовами програмування як основи не тільки постановки технічного завдання програмісту, а й можливості налаштування програмного продукту власноруч під вимоги діяльності конкретної бізнес-одиниці;

4) володіння іноземними мовами професійного спрямування на рівні, не нижчому В2. Вимога знання англійської мови як найбільш поширеної в бізнесовій сфері та другої мови спілкування в Європейському союзі. ;

5) формування емоційного інтелекту як запоруки налагодження правильної комунікації в середині компанії із врахуванням різних протидій, емоційної насиченості посадової особи та суб'єктів взаємодій задля ефективного вирішення поставлених практичних завдань та запобігання так званому професійному вигоранню;

6) формування стратегічного бачення. Як вже зазначалось вище, бухгалтер повинен виступати одним із ключових суб'єктів управління та відходити від виключно тактичних дій, а приймати участь в розробці стратегії розвитку компанії, трансформації облікової системи за орієнтирами зміни.

7) дотримання принципів професійної етики.

УДК 657.22

Кушнір Л.А.,

к.е.н., доцент, викладач кафедри обліку і оподаткування,
Подільський спеціальний навчально-реабілітаційний
соціально-економічний коледж

ОБЛІКОВИЙ АСПЕКТ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ

Сьогодні COVID-19 розуміється як явище, що вийшло за рамки охорони здоров'я, оскільки відбувається навантаження на бюджет країни, зростає кількість збиткових підприємств, рівень безробіття та відслідковується несприятлива кон'юнктура ринків.

Теперішній стан економіки країни характеризуються впливом факторів фінансово-економічної кризи, зниженням інвестиційної привабливості вітчизняних підприємств, зменшенням обсягів прямих іноземних та вітчизняних інвестицій, скороченням кількості реалізованих інвестиційно-інноваційних проектів тощо.

Особливо проблемним питанням це стало в Україні в умовах всесвітньої епідемії Covid-19 та економічної кризи. Їх залучення в умовах анексії Криму та ескалації конфлікту на сході країни залишається недостатньо продуманим, суперечливим і малоефективним. Для забезпечення ефективного управління суб'єктами господарювання необхідне оперативне і достовірне облікове відображення інвестиційної діяльності в умовах економічної кризи та карантинних обмежень. За цих умов інвестиційна політика держави потребує вдосконалення обліково-аналітичного забезпечення управління інвестиційною діяльністю шляхом впровадження сучасних методик її здійснення [1].

Оскільки метою інвестування є збільшення прибутку, то це передбачає відображення в обліку зіставлення інвестиційних витрат і вигод від інвестування.

Згідно з П(С)БО 12 «Фінансові інвестиції», для відображення в балансі інвестицій, по яких неможливо достовірно визначити справедливую вартість, враховують зменшення їх корисності. Було визначено, що для фінансових інвестицій зменшення корисності будуть втрати економічної вигоди в сумі перевищення балансової вартості інвестиції над сумою, яку підприємство очікує отримати за час утримання інвестиції. Втрати від зменшення корисності фінансових інвестицій визнаються як інші витрати з одночасним зменшенням балансової вартості інвестицій [2]. Постійний контроль та інвентаризація інвестицій дозволить відслідкувати реальні зміни в обліку інвестора і фінансового стану об'єкта інвестування за певний період. Це в свою чергу дозволить визначити ефективність інвестицій.

Так, за підсумками 2020 року приріст прямих іноземних інвестицій в акціонерний капітал підприємств України рекордно скоротився - до \$760 млн, що складає лише 0,5% ВВП.

В цілому капітал іноземних інвесторів за 2020 рік скоротився на \$868,2 млн, що сталося вперше після 2015 року. Такі зміни обсягів іноземного капіталу визначаються динамікою трьох його складових - нові інвестиції в акціонерний капітал, реінвестовані доходи інвестора та борговий капітал інвестора.

Іншою складовою припливу прямих інвестицій вбачається реінвестований капітал підприємств з іноземними інвестиціями, які вже працюють на території України. Внаслідок пандемічної кризи посилилась збитковість цих підприємств, що призвело до формування негативних фінансових результатів і як наслідок – до зменшення іноземного капіталу в Україні, який вимушено спрямовувався на покриття збитків.

Якщо за 2016 - 2019 роки підприємства з іноземними інвестиціями реінвестували отриманого прибутку в економіку Україну на суму \$7,9 млрд, то за

підсумками 2020 року згенеровані збитки призвели до зменшення іноземного капіталу на \$1,3 млрд.

Збільшення дивідендів впливає на зменшення реінвестованого доходу прибуткових підприємств і в такий спосіб впливає на зменшення потенційного додаткового приросту іноземного капіталу в країні.

Всього за 2020 рік сплачено дивідендів та відсотків за прямими інвестиціями обсягом \$4,1 млрд, що становить 8,4% обсягу іноземного капіталу в Україні (в 2019 році було \$3,4 млрд, або 6,6%, відповідно).

Частина дивідендів припадає на банки з іноземним капіталом. У 2020 році вони отримали 5,0 млрд грн процентного доходу за депозитними сертифікатами та 3,8 млрд грн за ОВДП (разом близько \$330 млн). «Частина цього доходу було виведено з України через дивіденди». Особлива увага при цьому повинна приділяється обліку фінансових інвестицій [3].

Отже, за допомогою відображення в обліку достовірної оцінки, інвентаризації та контролю інвестицій, сформується корисна, правдива й доречна інформація для менеджменту підприємства у прийнятті рішень щодо інвестицій.

Література

1. Даньків Й.Я. Обліково-аналітичне забезпечення управління інвестиційною діяльністю суб'єктів господарювання. Науковий вісник Ужгородського університету. №2(56). 2020. URL: <http://visnyk-ekon.uzhnu.edu.ua/article/view/226263>.

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 12 «Фінансові інвестиції». URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0284-00>.

3. Уперше за п'ять років в Україні зменшились іноземні інвестиції. FinPost. URL: <https://finpost.com.ua/news/21027>

УДК 657

Лукинів З. В.,

аспірантка кафедри обліку і оподаткування,
Західноукраїнський національний університет

ОРЕНДНІ ВІДНОСИНИ В ПЕРІОД СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Підприємство – це система, ефективність якої значною мірою залежить від розвитку та стабільності середовища, в якому вона функціонує. Варто зауважити, що навіть незначні коливання соціального середовища країни можуть як позитивно, так і негативно вплинути на економічну ситуацію та відносини з іншими країнами.

Для вітчизняних підприємств, зокрема агропромислового комплексу, пріоритетом є налагодження відносин та постійного зв'язку з населенням, тобто соціальним середовищем країни. Проведення різного роду соціальних заходів